

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816204211
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5816204211.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: V. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, D., právne zastúpený: JUDr. Andrej Gara, advokát so sídlom S. XX, N., proti dlžníkovi: M. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, F., právne zastúpený: JUDr. Tomáš Pukaj, advokát so sídlom Z. D. XXXX, W. G., v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie navrhovateľa a dlžníka proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č. k. 1C/170/2016-34 zo dňa 17. septembra 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. a vo výroku III. v časti, ktorou zamietol návrh navrhovateľa na zriadenie záložného práva v prospech navrhovateľa na motorové vozidlo Mitsubishi Pajero, tmavomodrej farby **p o t v r d z u j e**.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. **m e n í** tak, že návrh na zriadenie záložného práva v prospech navrhovateľa na rozostavaný rodinný dom postavený na parc.č. 11136/4 o výmere 220 m², na pozemky KNC parc. č. 11136/2 o výmere 830 m², parc.č. 11136/4 o výmere 220 m², všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, pre kat. územie F., v bezpodielovom spoluvlastníctve dlžníka a jeho manželky U. A., na zabezpečenie pohľadávky navrhovateľa vo výške 160.000 eur **z a m i e t a**.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. v časti, ktorou zamietol návrh navrhovateľa na zriadenie záložného práva v prospech navrhovateľa na motorové vozidlo Fiat Doblo, modrej farby **m e n í** tak, že **z r i a d ť u j e** záložné právo na motorové vozidlo Fiat Doblo Cargo, ev.č. : NO726BI registrované v evidencii motorových vozidiel OR PZ v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát Námestovo na dlžníka M. A., nar. XX.XX.XXXX, ako vlastníka, v prospech navrhovateľa, na zabezpečenie jeho pohľadávky voči dlžníkovi vo výške 160.000 Eur.

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku IV. **m e n í** tak, že žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zriadil záložné právo na zabezpečenie pohľadávky vo výške 160.000 Eur v prospech navrhovateľa ako záložného veriteľa na rozostavaný rodinný dom postavený na parcele č. 11136/4, na pozemky parc. č. 11136/2 a parc. č. 11136/4, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie F. (výrok I.) a na motorové vozidlo Škoda Octavia Scout, EČV: NO528BV, registrované v evidencii motorových vozidiel v okrese Námestovo na osobu dlžníka (výrok II.). Návrh navrhovateľa na zriadenie záložného práva na motorové vozidlá Mitsubishi Pajero tmavomodrej farby a Fiat Doblo modrej farby zamietol (výrok III.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.).

2. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 343 a 344 Zákona č. 106/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v spojení s ust. § 324 až 340 CSP. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom mal preukázané, že navrhovateľ, ako veriteľ poskytol M. A., ako dlžníkovi pôžičku v celkovej výške 160.000 Eur. Zároveň sa písomne v Dodatku č. 1, že k uvedeným zmluvám o pôžičke sa viažu nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. F., ktorých vlastníkom bol v tom čase dlžník. Ten však svoje vlastnícke právo previedol na tretiu osobu, navrhovateľ tak nemá žiadne zabezpečenie svojej pohľadávky na 160.000 Eur voči dlžníkovi. Z tohto dôvodu považoval súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za opodstatnený. Konštatoval, že z priložených listov vlastníctva vyplýva, že dlžník a jeho manželka sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností, na ktoré zriadil záložné právo (vid'. výrok I. napadnutého rozsudku). Taktiež mal preukázané, že dlžník je vlastníkom motorového vozidla Škoda Octavia Scout, na ktoré rovnako zriadil záložné právo (vid'. výrok II. napadnutého rozsudku) .

3. Návrhu navrhovateľa nevyhovel v časti týkajúcej sa motorových vozidiel Mitsubishi Pajero tmavomodrej farby a Fiat Doblo modrej farby z dôvodu, že navrhovateľ pri nich neuviedol VIN kód alebo evidenčné číslo a v registri vozidiel nebolo na meno dlžníka žiadne takéto auto nájdené.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, navrhovateľ mal v konaní úspech len čiastočný, považoval za obtiažne vypočítať mieru úspechu a neúspechu, a preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

5. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ aj dlžník. Navrhovateľ napadol výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bol vo zvyšnej časti jeho návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnutý. Uviedol, že vlastným šetrením zistil evidenčné čísla a čísla karosérie oboch motorových vozidiel, ktorých vlastníkom je dlžník. Žiadal, aby v napadnutom výroku bolo uznesenie súdu prvej inštancie zrušené a odvolaniu v celom rozsahu vyhovené, alternatívne aby bola vec v tomto rozsahu vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Dlžník podaným odvolaním napadol výroky uznesenia súdu prvej inštancie, ktorými bolo rozhodnuté o zriadení záložného práva na rozostavaný rodinný dom, ako aj na osobné motorové vozidlo Škoda Octavia Scout. Namietal, že neboli naplnené zákonné predpoklady vyplývajúce z ust. § 343 ods. 1 CSP na zriadenie záložného práva. Poukázal na to, že pohľadávka navrhovateľa, na zabezpečenie ktorej má slúžiť záložné právo nie je splatná, ide o budúcu pohľadávku, preto zriadenie záložného práva je predčasné. Odhliadnuc od týchto skutočností tvrdil, že právny úkon, na základe ktorého mala táto pohľadávka vzniknúť, je neplatný, bol ním uzavretý pod nátlakom, navyše je nezrozumiteľný a neurčitý. V Dodatku č. 1 chýba akákoľvek kauzalita, ktorá by vysvetľovala jeho podstatu a účel. Naopak tento právny úkon vykazuje známky nepripravenosti a naliehavosti uzavretia zmluvy. Okrem toho nehnuteľnosti tam uvedené boli odpredané za cenu, ktorá zodpovedala ich kúpnej cene, preto došlo len k zmene formy majetku z nehnuteľného na hnutel'ný. Za najpodstatnejšiu však považoval skutočnosť, že navrhovateľ nováciu zmluvy o pôžičke zo dňa 14.02.2016, na základe ktorej malo dôjsť k požičaniu ďalšej sumy vo výške 125.000 Eur sfaľšoval. Takáto novácia zmluvy o pôžičke nebola nikdy podpísaná a od navrhovateľa túto sumu nikdy neprevzal. To, že došlo k spáchaniu trestného činu, rieši prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní. Žiadal preto, aby krajský súd prebiehajúce konanie prerušil do právoplatného skončenia vyšetrovania, alternatívne napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové pojednanie a rozhodnutie.

7. Dlžník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ na základe vlastného šetrenia nemohol získať zákonným spôsobom informácie o motorových vozidlách, ktoré uviedol v odvolaní, nakoľko evidencia vozidiel vedená dopravným inšpektorátom nie je verejná. V takomto prípade na uvedené dôkazy nemožno prihliadať.

8. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu dlžníka uviedol, že dlžník úmyselne zmenšoval svoj majetok prevodom nehnuteľností na tretie osoby, aby zmaril vymoženie pôžičky v exekučnom konaní. Okrem toho nijako nepoprel jeho tvrdenia, ani neuviedol vlastné tvrdenia ohľadom úmyselného zmenšovania majetku. Uviedol, že dlžník poukazoval na prebiehajúce trestné konanie, ktoré sa vedie pre trestné činy, ktorých sa mal dopustiť práve dlžník. Čo sa týka splatnosti pohľadávky na úhradu 160.000 Eur, táto sa viaže na moment doručenia výzvy na zaplatenie sumy vo výške 60.000 Eur, ktorá bola dlžníkovi doručená prostredníctvom SMS správy a následne aj v písomnej forme poštou. Odo dňa doručenia

tejto výzvy už uplynulo 30 dní, preto došlo v zmysle čl. III. Zmluvy o pôžičke zo dňa 14.02.2016 k splatnosti celej dlžnej sumy. Ďalej uviedol, že svoj hmotnoprávny nárok opiera o zmluvu o pôžičke zo dňa 08.09.2014 a zo dňa 14.02.2016, teda neplatnosť Dodatku č. 1 nemá na tieto skutočnosti žiaden vplyv.

9. Navrhovateľ v replike k vyjadreniu dlžníka k ním podanému odvolaniu uviedol, že informácie o vlastníctve predmetných motorových vozidiel považuje za skutočnosť všeobecne známu, nakoľko dlžník je pravidelne videný pri ich užívaní v okrese Námestovo a je všeobecne známe, že mu tieto vozidlá patria. Čísla VIN osobných motorových vozidiel sú voľne dostupné k vyhľadaniu podľa EČV na internetovej stránke „stkonline.sk“.

10. Dlžník v replike k vyjadreniu navrhovateľa k ním podanému odvolaniu uviedol, že jeho tvrdenia o úmyselnom znižovaní majetku sú nepodložené a zavádzajúce, keďže aj naďalej disponuje dostatočným majetkom, z ktorého vie uspokojiť prípadných veriteľov, navyiac, keď za majetok, ktorý bol ním odpredaný dostal protihodnotu. Opätovne poukazoval na skutočnosti spôsobujúce neplatnosť Dodatku č. 1 zo dňa 28.06.2011 a skutočnosti týkajúce sa trestného stíhania.

11. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu podaných odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po vyjadrení strán na výzvu krajského súdu o možnom použití ustanovenia právneho predpisu, ktorý pri doterajšom rozhodovaní veci nebol použitý (§ 382 CSP) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. a v časti výroku III. podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, vo výroku II. a vo zvyšnej časti výroku III. uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Predtým, ako sa odvolací súd zameria na odôvodnenie svojho rozhodnutia z pohľadu konkrétnej súdnej veci, považuje za nutné všeobecne sa vyjadriť k inštitútu zabezpečovacieho opatrenia v zmysle ustanovení CSP, podľa ktorých sa s účinnosťou od 01.07.2016 postupuje v konaní pred súdmi. CSP upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby predbežného opatrenia na konanie vo veci samej tak, ako to dovtedy vyplývalo z ustanovení § 74 a nasl. a § 102 O.s.p.. Neodkladné a ani zabezpečovacie opatrenia nie sú nástupcom inštitútu predbežného opatrenia, ktorý upravoval Občiansky súdny poriadok. Zabezpečovacie opatrenie a obdobne aj neodkladné opatrenie sa nespájajú s vlastnosťou provizórnosti, t.j. akejsi predbežnej ochrany, ktorá bola vlastná inštitútu predbežného opatrenia.

13. Avšak z hľadiska povahy inštitútu zabezpečovacieho opatrenia možno dospieť k záveru, že ak sa návrh na jeho nariadenie podáva pred začatím konania, bude naň nadväzovať konanie vo veci samej, ktorého predmetom bude získanie judikovanej peňažnej pohľadávky, čo je nakoniec zrejme aj z ust. § 343 ods. 3 CSP. Podľa tohto ustanovenia výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Dôvodom je, že bez existencie meritérneho rozhodnutia nemá zabezpečovacie opatrenie zmysel, ako aj z dôvodu, aby nedochádzalo k zneužívaniu daného inštitútu. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná (alebo už bola judikovaná) s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Prostredníctvom tohto inštitútu veriteľ získa postavenie záložného veriteľa a bude môcť prísť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní.

14. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia vzniká záložné právo, ktoré má z dôvodu, že sa zriaďuje v súdnom konaní, prívlastok sudcovské. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia z hľadiska jeho charakteru záložného práva nadobúdajú subjekty zabezpečovacieho opatrenia postavenie účastníkov vzťahu z titulu záložného práva a v týchto medziach medzi nimi vznikajú aj práva a povinnosti. Na režim týchto práv a povinností, výkon záložného práva, ako aj ďalšie otázky s tým spojené je nutné primerane aplikovať ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka.

15. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

16. Z vyššie uvedenej zákonnej formulácie možno vyvodiť, že základnými predpokladmi na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia sú podanie návrhu na jeho zriadenie, spôsobilý predmet záložného práva, zriadenie záložného práva bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

17. Keďže na zabezpečovacie opatrenie sa primerane v zmysle § 344 CSP použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení, je navrhovateľ povinný opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana. Zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Na základe týchto skutočností možno uzavrieť, že dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako aj neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, nemusí dodržať štandardný postup, ako pri vykonávaní dokazovania. Oproti predchádzajúcej právnej úprave však je sprísnená požiadavka osvedčovania (spravdepodobnenia) zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a musí ísť o hodnoverné osvedčenie. Táto sprísnená požiadavka vychádza z premisy, že zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu a jednak z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie než samotnú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie. Súd nemôže nariadiť zabezpečovacie opatrenie, resp. neodkladné opatrenie, ak na základe predbežného právneho posúdenia sa mu nárok vo veci samej javí ako nedôvodný.

18. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení. CSP v konaní o nariadení týchto opatrení neoznačuje strany ako žalobcu a žalovaného, keďže samotné neodkladné opatrenie nie je ex lege nevyhnutne viazané na konanie vo veci samej. Osobu, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, označuje ako navrhovateľa. Je pravdou, že navrhovateľ môže byť súčasne aj v pozícii žalobcu, ktorý už podal alebo následne podá žalobu vo veci samej. Pojem „odporca“, ako ho poznal OSP, CSP nepoužíva. Ak nie sú splnené podmienky na označenie osoby, proti ktorej návrh na nariadenie takýchto opatrení smeruje pojmom „žalovaný“, prichádza do úvahy označenie tejto strany v súlade s hmotným právom. Krajský súd po zistení, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nebol podaný vo veci samej, zmenil v záhlaví svojho rozhodnutia označenie strán konania a následne v odôvodnení, prispôbil terminológiu označenia ich aktuálnej procesnej pozície. Žalobcu označil ako navrhovateľa a žalovaného ako dlžníka.

19. Tak, ako bolo konštatované krajským súdom vyššie, v prípade rozhodovania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia postačuje, aby boli osvedčené skutočnosti o existencii nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana. Navrhovateľ svoje tvrdenia o existencii záväzkového vzťahu medzi ním a dlžníkom, na základe ktorého je povinný dlžník zaplatiť mu sumu 160.000,- eur, preukázal listinnými dôkazmi, a to zmluvou o pôžičke zo dňa 08.09.2014, na základe ktorej navrhovateľ poskytol dlžníkovi bezúročne peňažné prostriedky vo výške 35.000,- eur (čl. II bod 2.1 tejto zmluvy). Dlžník podpisom zmluvy potvrdil, že v deň jej podpísania finančné prostriedky od veriteľa v hotovosti prevzal (čl. II bod 2.2 zmluvy). Ďalej navrhovateľ predložil zmluvu o pôžičke zo dňa 14.02.2016, podľa ktorej poskytol dlžníkovi ďalšiu sumu vo výške 125.000,- eur (čl. I tejto zmluvy). Dlžník podpisom potvrdil prevzatie peňažných prostriedkov vo výške 125.00,- eur v hotovosti v čase podpisu tejto zmluvy o pôžičke (čl. II zmluvy). Z predložených listín je dostatočným spôsobom spravdepodobnená existencia nároku na zaplatenie sumy 160.000,- eur. Vykonanie riadneho dokazovania bude predmetom konania vo veci samej, kde bude nutné podrobne dokazovať a následne hodnotiť existenciu nároku navrhovateľa na zaplatenie tejto sumy a to aj vzhľadom na dlžníkom uvádzané tvrdenia, ktorým spochybňuje dôvodnosť nároku navrhovateľa.

20. Navrhovateľ ďalej poukazoval na konanie dlžníka, ktorým sa snažil zbaviť majetku a tým znemožniť prípadnú exekúciu jeho peňažnej pohľadávky. Pri preukazovaní úmyslu zmenšovať majetok za účelom zmarenia uspokojenia pohľadávky veriteľa súdna prax dospela k ustálenému názoru, že nemožno od navrhovateľa spravodlivo požadovať preukázanie bezprostredného úmyslu dlžníka zmenšiť svoj majetok a tým ohroziť prípadnú exekúciu pohľadávky. Pretože až v prípade aktívneho konania dlžníka je zrejmé, že dochádza k znižovaniu majetku a efektívnosť ochrany pred takýmto konaním by bola zmarená. V tomto prípade je dostatočne osvedčené, že dlžník bol vlastníkom nehnuteľností, ktoré previedol na tretie osoby. Aj keď dlžník vo svojich vyjadreniach v rámci odvolacieho konania tvrdil, že za tieto

nehnutelnosti získal ekvivalent finančné prostriedky, žiadnym spôsobom neosvedčil pravdivosť týchto svojich tvrdení. Nie je teda zrejmé, že by na strane dlžníka boli finančné prostriedky, prípadne iný majetok, z ktorého by bolo možné prípadnú judikovanú pohľadávku uspokojiť.

21. Na základe výzvy krajského súdu Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát Námestovo vo svojom vyjadrení zo dňa 31.01.2017 oznámil, že dlžník M. A. bol v evidencii vozidiel evidovaný ako vlastník a držiteľ motorového vozidla Mitsubishi Pajero EČV: NO 940BO do 08.07.2016, kedy oznámil prevod držby vozidla na inú osobu, motorového vozidla Fiat Doblo Cargo, EČV: NO 091BJ do 24.06.2015, kedy oznámil prevod vozidla na inú osobu, Mitsubishi Pajero EČV: NO 738 BM do 12.10.2015, kedy oznámil prevod držby vozidla na inú osobu. Aktuálne je v evidencii vozidiel evidovaný ako vlastník a držiteľ motorového vozidla Fiat Doblo Cargo, EČV: NO 072BI od 04.09.2013. Túto správu krajský súd žiadal z dôvodu, že navrhovateľ v podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia označil takúto správu ako dôkaz s tým, že žiadal o poskytnutie súčinnosti súd. Keďže okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z registra, ktorý mal v rámci elektronického súdneho manažmentu k dispozícii, krajský súd na doplnenie žiadal správu priamo od tohto inšpektorátu. Už aj z tejto správy je zrejmé, že v období, kedy malo dôjsť k poskytnutiu pôžičiek dlžníkovi, tento sa vzdal svojho vlastníckeho práva k uvedeným motorovým vozidlám.

22. Dlžník v odvolaní namietal, že uvedené pohľadávky nie sú splatné. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že nie je podmienkou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, aby v čase jeho nariadenia bola pohľadávka, ktorej exekúcia môže byť ohrozená, už splatná. Avšak aj napriek tomu krajský súd z obsahu zmluvy o pôžičke zo dňa 14.02.2016 (článok III.) zistil, že dlžník je povinný zaplatiť časť pôžičky vo výške 60.000,- eur z celej dlžnej sumy dňom nasledujúcim po dni doručenia výzvy na úhradu časti dlžnej sumy vo výške 60.000,- eur a zvyšnú časť pôžičky vo výške 100.000,- eur je povinný zaplatiť do 1 mesiaca odo dňa doručenia výzvy na zaplatenie v zmysle tohto čl. III zmluvy zo dňa 14.02.2016. Sám dlžník v odvolaní proti uzneseniu uvádza, že o existencii zmluvy zo dňa 14.02.2016 sa dozvedel až na základe výzvy na úhradu 60.000,- eur. Spolu s odvolaním súdu predložil aj výzvu navrhovateľa na úhradu tejto sumy zo dňa 01.08.2016. Aj týmto spôsobom dostatočne spravdepodobnené, že k výzve na úhradu v zmysle čl. III zmluvy o pôžičke zo dňa 14.02.2016 došlo.

23. Z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia však krajský súd zistil, že rozostavaný rodinný dom postavený na parc. č. 11136/4 a pozemky parc. č. 11136/2 a 11136/4, všetky nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. F. sú v bezpodielovom spoluvlastníctve dlžníka M. A. a jeho manželky U. A.. Okresný súd na túto okolnosť pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia neprihliadal. Krajský súd preto vyzval strany, aby sa k nutnosti účasti manželky dlžníka ako účastníčky konania vyjadrili. Krajský súd zhodnotil, že pokiaľ má smerovať zabezpečovacie opatrenie voči nehnuteľnosti, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, takéto rozhodnutie sa týka aj manžela ako vlastníka tejto nehnuteľnosti, čo vyplýva z charakteru bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kedy každý z manželov je vlastníkom celej veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva a nemožno určiť, v akom podiele ktorý z nich sa na tomto vlastníctve zúčastňuje. Na nutnosti účasti aj manžela manželky dlžníka na konaní nič nemení skutočnosť, že v prípade exekúcie sa môže domáhať excidačnou žalobou vylúčenia tejto veci z exekúcie tak, ako to vo svojom vyjadrení uvádzal navrhovateľ. Tento inštitút slúži k vylúčeniu veci, ktorá nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a na ktorú sa nemá vzťahovať exekúcia. Podľa názoru krajského súdu tak nemožno sa domáhať nariadenia zabezpečovacieho opatrenia k nehnuteľnostiam, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve dlžníka a jeho manželky, pokiaľ manželka nie je ako strana účastná tohto konania, ktorého rozhodnutia sa týka aj jej vlastníckeho práva. Len pre ilustráciu možno na porovnanie poukázať na úpravu v Exekučnom poriadku, kedy ak je aj predmetom exekúcie vec patriaca do BSM a povinným je iba jeden z manželov, účastníkom exekučného konania v časti týkajúcej sa veci patriacej do BSM sa stáva aj druhý manžel.

24. Vychádzajúc z tejto skutočnosti krajský súd preto uznesenie okresného súdu vo výroku I. zmenil a návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k tým označeným nehnuteľnostiam zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie dlžníka.

25. Pokiaľ ide o výrok, ktorým bolo zriadené záložné právo na motorové vozidlo Škoda Octavia, v tejto časti považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, a preto ho potvrdil. Vo výroku, ktorým bol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanému vo zvyšnej časti zamietnutý, uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vzhľadom na zistenia v rámci odvolacieho konania zriadil

záložné právo na motorové vozidlo Fiat Doblo Cargo a pokiaľ sa týkalo motorového vozidla Mitsubishi Pajero, v tejto časti návrh zamietol.

26. Z podania navrhovateľa zo dňa 03.02.2017, ktoré bolo doručené krajskému súdu dňa 08.02.2017 bolo zistené, že navrhovateľ podal žalobu na zaplatenie sumy 160.000 eur proti dlžníkovi a konanie o nej je vedené na Okresnom súde Námestovo pod. sp. zn. 7C/151/2016, preto navrhovateľovi povinnosť na jej podanie neuložil.

27. Vzhľadom k tomu, že čiastočne menil napadnuté uznesenie, okresného súdu, opätovne rozhodoval aj o trovách konania s tým, že obdobne ako okresný súd dospel k záveru, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania vzhľadom na výsledok rozhodnutia vo veci podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

28. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)